

V Bruseli 1. februára 2017
(OR. en)

5478/17

**Medziinštitucionálny spis:
2012/0193(COD)**

**DROIPEN 6
JAI 54
GAF 5
FIN 31
CADREFIN 6
FISC 23
CODEC 76**

POZNÁMKA K BODU A

Od:	Predsedníctvo
Komu:	Rada
Č. predch. dok.:	5434/17
Predmet:	Návrh smernice o ochrane finančných záujmov Únie prostredníctvom trestného práva - politická dohoda

1. Komisia predložila 12. júla 2012 návrh¹ smernice o ochrane finančných záujmov Únie prostredníctvom trestného práva.
2. Zámerom návrhu smernice je stanoviť potrebné opatrenia na zabezpečenie účinnej, primeranej a odradzujúcej ochrany finančných záujmov Únie prostredníctvom trestného práva.
3. Rada schválila všeobecné smerovanie k návrhu smernice 6. júna 2013², a tým poskytla predsedníctvu mandát na rokovanie s cieľom začať trialógy s Európskym parlamentom.
4. Európsky parlament prijal svoju pozíciu k návrhu smernice v prvom čítaní 16. apríla 2014³.

¹ 12683/12.

² 10729/13.

³ 9024/14.

5. Po siedmich trialógoch, ktoré sa konali v rokoch 2014 až 2016, predsedníctvo a zástupcovia Európskeho parlamentu s pomocou Komisie dosiahli 30. novembra 2016 dohodu o celkovom kompromisnom znení uvedenom v prílohe.
6. Na spoločnom zasadnutí, ktoré sa konalo 12. januára 2017, Výbor pre kontrolu rozpočtu (CONT) a Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci (LIBE) Európskeho parlamentu hlasovali o znení návrhu smernice vypracovanom na základe medziinštitucionálnych rokovaní a schválili ho. Predsedovia uvedených výborov pani Inge Gräblová a pán Claude Moraes zaslali predsedovi Výboru stálych predstaviteľov list, v ktorom uviedli, že ak sa toto znenie formálne predloží Európskemu parlamentu ako pozícia Rady v prvom čítaní k tomuto legislatívnemu návrhu, odporúčia členom výborov CONT a LIBE a následne plenárnemu zasadnutiu, aby pozíciu Rady v prvom čítaní akceptovali bez pozmeňujúcich návrhov v druhom čítaní Parlamentu, a to po overení znenia právnikmi lingvistami oboch inštitúcií.
7. Výbor stálych predstaviteľov na svojom zasadnutí 25. januára 2017 Rade odporučil, aby dosiahla politickú dohodu o znení smernice uvedenom v prílohe k tejto poznámke. Delegácie Cypru, Nemecka, Maďarska, Írska, Malty a Poľska pritom vyhlásili, že so súčasným kompromisným znením nesúhlasia.
8. Rada sa preto vyzýva, aby dosiahla politickú dohodu o znení smernice uvedenom v prílohe k tejto poznámke.

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY EURÓPSKEJ ÚNIE

o boji proti podvodom, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, prostredníctvom trestného práva

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 83 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho dvora audítorov⁴,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Ochrana finančných záujmov Únie sa netýka len hospodárenia s rozpočtovými prostriedkami, ale aj všetkých opatrení, ktoré poškodzujú alebo môžu poškodiť jej aktíva, ako aj aktíva členských štátov, pokiaľ sú relevantné pre politiky Únie.

⁴ Ú. v. EÚ C , , s. .

- (2) Dohovorom o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev z 26. júla 1995⁵ vrátane jeho protokolov z 27. septembra 1996⁶, 29. novembra 1996⁷ a 19. júna 1997⁸ (ďalej len „dohovor“) sa ustanovujú minimálne pravidlá týkajúce sa vymedzenia trestných činov a sankcií v oblasti podvodov poškodzujúcich finančné záujmy Únie. Dohovor vypracovali členské štáty, ktoré konštatovali, že podvody, ktoré majú vplyv na príjmy a výdavky Únie, sa v mnohých prípadoch neobmedzujú na jedinú krajinu a sú často páchané organizovanými zločineckými sieťami; na základe uvedeného sa už v dohovore uznalo, že ochrana finančných záujmov Únie si vyžaduje trestné stíhanie podvodného konania poškodzujúceho tieto záujmy. Súčasne bolo prijaté nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 2988/95⁹. Týmto nariadením sa ustanovuje všeobecná úprava týkajúca sa jednotných kontrol a správnych opatrení a sankcií, ktoré sa týkajú protiprávneho konania s ohľadom na právo Únie, a zároveň sa odkazuje na odvetvové predpisy v tejto oblasti, na podvodné činy, ako sú vymedzené v dohovore a na uplatňovanie trestného práva a trestného konania členských štátov.
- (3) V záujme zabezpečenia vykonávania politiky Únie v oblasti ochrany finančných záujmov Únie, ktorá je predmetom harmonizačných opatrení, ako napríklad nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 2988/95, je nevyhnutné naďalej aproximovať trestnoprávne predpisy členských štátov doplnením ochrany v rámci správneho a občianskeho práva, pokiaľ ide o najzávažnejšie druhy protiprávneho konania súvisiaceho s podvodmi v tejto oblasti, pričom by sa malo zároveň zabrániť rozporom v týchto oblastiach práva i medzi nimi.

⁵ Ú. v. ES C 316, 27.11.1995, s. 48.

⁶ Ú. v. ES C 313, 23.10.1996, s. 1.

⁷ Ú. v. ES C 151, 20.5.1997, s. 1.

⁸ Ú. v. ES C 221, 19.7.1997, s. 11.

⁹ Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 312, 23.12.1995, s. 1).

- (4) Ochrana finančných záujmov Únie si vyžaduje spoločné vymedzenie pojmu podvod, ktorý patrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice a ktorý sa bude vzťahovať na podvodné konanie týkajúce sa výdavkov, príjmov a aktív na úkor všeobecného rozpočtu Európskej únie (ďalej len „rozpočet Únie“) vrátane finančných operácií, ako sú činnosti súvisiace s prijímaním a poskytovaním úverov. Pod pojmom závažné trestné činy proti spoločnému systému DPH, ako sa zavádza v smernici Rady 2006/112/ES, sa rozumejú najzávažnejšie formy podvodov v oblasti DPH, najmä podvody typu kolotoč, podvody prostredníctvom chýbajúcich obchodníkov a podvody v oblasti DPH páchané zločineckou organizáciou, ktoré spôsobujú vážne ohrozenie spoločného systému DPH, a teda aj rozpočtu Únie. Trestné činy proti spoločnému systému DPH by sa mali považovať za závažné vtedy, ak sa týkajú územia dvoch alebo viacerých členských štátov Únie, sú založené na použití podvodnej schémy, prostredníctvom ktorej sa páchajú štruktúrovaným spôsobom s cieľom získať neoprávnený prospech zo spoločného systému DPH, a spôsobujú celkovú škodu, ktorá presahuje limit 10 miliónov EUR. Pod pojmom celková škoda sa rozumie odhadovaná škoda, a to ako vo vzťahu k finančným záujmom dotknutých členských štátov, tak aj vo vzťahu k finančným záujmom Únie, ktorá vznikla v dôsledku použitia celej podvodnej schémy. Vylučujú sa z toho úrokové sadzby alebo sankcie. Cieľom tejto smernice je prispieť k úsiliu o boj proti týmto trestným javom.
- (4a) Ak Komisia plní rozpočet v rámci zdieľaného alebo nepriameho hospodárenia, môže delegovať úlohy súvisiace s plnením rozpočtu na členské štáty alebo nimi môže poveriť agentúry alebo orgány zriadené na základe zmlúv alebo určité iné subjekty a osoby. V každom z týchto prípadov by finančné záujmy Únie mali mať rovnakú úroveň ochrany ako v rámci priameho hospodárenia, ktoré vykonáva Komisia.
- (4b) Na účely tejto smernice sú výdavky súvisiace s verejným obstarávaním akékoľvek výdavky v súvislosti s verejnými zákazkami stanovenými v článku 101 ods. 1 nariadenia č. 966/2012¹⁰ o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie.

¹⁰ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, EURATOM) č. 966/2012 z 25. októbra 2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Ú. v. EÚ L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (5) Právne predpisy Únie v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí sú v plnej miere uplatniteľné aj na legalizáciu príjmov z trestnej činnosti, na ktorú sa vzťahuje táto smernica. Odkazom na uvedené právne predpisy by sa malo zabezpečiť, aby sa sankčný režim zavedený touto smernicou uplatňoval na všetky závažné trestné činy poškodzujúce finančné záujmy Únie.
- (6) Korupcia predstavuje obzvlášť závažné ohrozenie finančných záujmov Únie a v mnohých prípadoch môže byť spojená aj s podvodným konaním. Keďže každý zamestnanec verejnej správy má povinnosť uplatňovať úsudok alebo vlastné rozhodnutie nestranne, poskytovanie úplatkov s cieľom ovplyvniť úsudok alebo vlastné rozhodnutie zamestnanca verejnej správy a prijímanie takýchto úplatkov by malo patriť do vymedzenia korupcie bez ohľadu na právo alebo predpisy krajiny alebo medzinárodnej organizácie daného zamestnanca verejnej správy.
- (7) Finančné záujmy Únie môžu byť poškodzované určitými druhmi konania zamestnancov verejnej správy, ktorým bolo zverené hospodárenie s finančnými prostriedkami alebo aktívami, bez ohľadu na to, či vykonávajú riadiacu funkciu alebo funkciu dohľadu, zameranými na spreneveru finančných prostriedkov alebo aktív na rozdiel od ich použitia na iné ako určené účely, čím sa poškodzujú finančné záujmy Únie. Z tohto dôvodu je potrebné presne vymedziť trestné činy, ktoré zahŕňajú tento druh konania.
- (8) V prípade trestných činov pasívnej korupcie a sprenevery je potrebné vymedziť pojem zamestnanec verejnej správy, ktorý sa bude vzťahovať na všetkých príslušných úradníkov alebo zamestnancov vykonávajúcich úradnú funkciu v Únii, v členských štátoch alebo v tretích krajinách. Do hospodárenia s finančnými prostriedkami Únie sa čoraz častejšie zapájajú aj súkromné osoby. V záujme primeranej ochrany finančných prostriedkov Únie pred korupciou a spreneverou musí preto vymedzenie pojmu „zamestnanec verejnej správy“ zahŕňať aj osoby, ktoré nevykonávajú úradnú funkciu, ale napriek tomu podobným spôsobom majú na starosti a vykonávajú verejnú službu v súvislosti s finančnými prostriedkami Únie, ako sú napríklad dodávatelia zapojení do hospodárenia s takýmito finančnými prostriedkami.
- (9) Pokiaľ ide o trestné činy stanovené v tejto smernici, úmyselnú povahu musia napĺňať všetky prvky tvoriace tieto trestné činy. Úmyselná povaha konania alebo opomenutia môže vyplývať z objektívnych skutkových okolností. Na trestné činy fyzických osôb, pri ktorých sa nevyžaduje úmysel, sa táto smernica nevzťahuje.

- (10) V tejto smernici sa členským štátom neukladá povinnosť stanoviť trest spočívajúci v odňatí slobody pre páchatel'ov iných ako závažných trestných činov, pri ktorých sa vo vnútroštátnom práve predpokladá úmysel.
- (11) Niektoré trestné činy poškodzujúce finančné záujmy Únie v praxi často úzko súvisia s trestnými činmi, na ktoré sa vzťahuje článok 83 ods. 1 zmluvy, ako aj právne predpisy EÚ založené na tomto článku. V znení príslušných ustanovení by sa preto mal zabezpečiť súlad medzi týmito právnymi predpismi a touto smernicou.
- (12) Vzhľadom na to, že finančné záujmy Únie môžu byť poškodzované alebo ohrozované aj konaním, ktoré možno pripísať právnickým osobám, tieto osoby by mali byť trestne zodpovedné za trestné činy vymedzené v tejto smernici, ktoré boli spáchané v ich mene.
- (13) V záujme zabezpečenia rovnocennej ochrany finančných záujmov Únie prostredníctvom opatrení s odradzujúcim účinkom v celej Únii by mali členské štáty stanoviť aj určité druhy sankcií a ich výšku v prípade spáchania trestných činov vymedzených v tejto smernici. Výška sankcií by nemala presahovať to, čo je pre daný trestný čin primerané.
- (14) Vzhľadom na to, že sa touto smernicou stanovujú minimálne pravidlá, členské štáty môžu pre trestné činy poškodzujúce finančné záujmy Únie prijať alebo zachovať prísnejšie pravidlá.
- (15) Táto smernica nemá vplyv na riadne a účinné uplatňovanie disciplinárnych opatrení alebo sankcií inej než trestnej povahy. Na sankcie inej povahy, ktoré nemôžu byť rovnocenné s trestnoprávnymi sankciami a ktoré už boli danej osobe uložené za to isté konanie, možno prihliadať pri odsúdení tejto osoby za trestný čin vymedzený v tejto smernici. V prípade iných sankcií by sa mala v plnom rozsahu uplatňovať zásada *ne bis in idem*. Na základe tejto smernice sa ako trestný čin nekvalifikuje konanie, ktoré zároveň nepodlieha disciplinárnym sankciám alebo iným opatreniam ukladaným za porušenie úradných povinností, a to v prípadoch, keď tieto disciplinárne sankcie alebo iné opatrenia možno na dotknuté osoby uplatniť.

- (16) Sankcie pre fyzické osoby by mali v niektorých prípadoch umožňovať stanovenie trestu odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej štyri roky. Takýmito prípadmi by mali byť minimálne prípady zahŕňajúce značnú spôsobenú škodu alebo značný získaný prospech, pričom škoda alebo prospech by sa mali považovať za značné, ak presahujú sumu 100 000 EUR. Tie členské štáty, ktorých právne poriadky nestanovujú v právnych predpisoch výslovný limit pre značnú škodu alebo prospech ako základ pre hornú hranicu trestnej sadzby, by mali zabezpečiť, aby ich súdy náležite zohľadnili výšku škody alebo prospechu pri určovaní sankcií za podvod a trestné činy súvisiace s podvodmi. Smernicou sa členským štátom nebráni v tom, aby stanovili aj ďalšie prvky, ktoré by charakterizovali závažnú povahu trestného činu, napríklad pre prípad, keď sú škoda alebo prospech len potenciálne, avšak rozsiahle. Avšak pre trestné činy proti spoločnému systému DPH by limit, pri ktorého presiahnutí by mal trestný čin považovať za závažný, by mal v súlade so smernicou predstavovať sumu 10 miliónov EUR.

Zavedenie minimálnych úrovní hornej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody je nevyhnutným predpokladom na zabezpečenie rovnocennej ochrany finančných záujmov Únie v celej Únii. Tieto sankcie budú mať výrazný odradzujúci účinok na potenciálnych páchatel'ov v celej Únii.

- (17) V prípade, že trestný čin spáchala zločinecká organizácia v zmysle rámcového rozhodnutia Rady 2008/841/SVV¹¹, členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa to považovalo za príťažujúcu okolnosť v súlade s príslušnými ustanoveniami ich vnútroštátneho právneho poriadku. Mali by zabezpečiť, aby sudcovia pri ukladaní trestu páchatel'om mohli takúto príťažujúcu okolnosť zohľadniť, hoci sudcovia nemajú povinnosť takéto príťažujúce okolnosti uplatňovať. Členské štáty nie sú povinné ustanoviť príťažujúcu okolnosť vo svojich právnych poriadkoch, pokiaľ sú trestné činy v zmysle rámcového rozhodnutia Rady 2008/841 vymedzené vo vnútroštátnom právnom poriadku ako samostatné trestné činy, za ktoré možno uložiť prísnejšie sankcie.

¹¹ Ú. v. EÚ L 300, 11.11.2008, s. 42.

- (18) Najmä z dôvodu mobility páchatel'ov a príjmov pochádzajúcich z protiprávneho konania poškodzujúceho finančné záujmy Únie, ako aj z dôvodu zložitej povahy následného cezhraničného vyšetrovania by mali všetky členské štáty určiť svoju právomoc, aby mohli proti takémuto konaniu bojovať. Členské štáty by tým mali zabezpečiť, aby sa ich právomoc vzťahovala aj na situácie, keď k spáchaniu trestného činu došlo prostredníctvom informačných a komunikačných technológií, ku ktorým sa vykonal prístup z ich územia.
- (18a) Vzhľadom na možnosť viacerých právomocí v prípade cezhraničných trestných činov patriacich do rozsahu pôsobnosti tejto smernice by členské štáty mali zabezpečiť, aby sa pri uplatňovaní vnútroštátnych právnych predpisov transponujúceho túto smernicu plne dodržiavala zásada *ne bis in idem*.
- (19) Členské štáty by mali stanoviť pravidlá týkajúce sa premlčacej doby potrebné na to, aby mohli bojovať proti protiprávnemu konaniu poškodzujúcemu finančné záujmy Únie. V prípadoch trestných činov, za ktoré možno uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej štyri roky, by mala byť premlčacia doba najmenej päť rokov odo dňa spáchania trestného činu. Týmto nie sú dotknuté tie členské štáty, v ktorých nie je stanovená premlčacia doba pre vyšetrovanie, stíhanie a začatie výkonu sankcie.

- (21) Bez toho, aby boli dotknuté predpisy týkajúce sa cezhraničnej spolupráce a vzájomnej právnej pomoci v trestných veciach a ďalšie predpisy práva Únie, najmä nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013¹² o vyšetрованиach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), je potrebné vypracovať vhodné ustanovenia upravujúce spoluprácu členských štátov a Komisie v záujme zabezpečenia účinného boja proti trestným činom vymedzeným v tejto smernici, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, a to vrátane výmeny informácií medzi členskými štátmi a Komisiou, ako aj technickej a operačnej pomoci, ktorú Komisia podľa potreby poskytuje príslušným vnútroštátnym orgánom na uľahčenie koordinácie ich vyšetřovaní.

Pomoc Komisie by nemala zahŕňať jej účasť na vyšetřovaniach alebo trestných stíhaniach, ktoré v jednotlivých trestných veciach vedú vnútroštátne orgány. Dvor audítorov a audítori zodpovední za audit rozpočtov inštitúcií, orgánov a agentúr by OLAF-u a iným príslušným orgánom mali oznámiť akékoľvek skutočnosti, ktoré by mohli byť kvalifikované ako trestné činy podľa tejto smernice, a členské štáty by mali zabezpečiť, aby vnútroštátne audítorské subjekty, ako sa vymedzujú v článku 59 nariadenia č. 966/2012¹³, postupovali rovnakým spôsobom, a to v súlade s článkom 8 nariadenia č. 883/2013.

- (22) Komisia by mala Európskemu parlamentu a Rade predložiť správu o opatreniach, ktoré členské štáty prijali na dosiahnutie súladu so smernicou. Správu môžu v prípade potreby dopĺňať návrhy zohľadňujúce prípadný vývoj, najmä pokiaľ ide o financovanie rozpočtu Únie.

¹² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 z 11. septembra 2013 o vyšetřovaniach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), ktorým sa zrušuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nariadenie Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Ú. v. EÚ L 248, 18.9.2013, s. 1).

¹³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, EURATOM) č. 966/2012 z 25. októbra 2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Ú. v. EÚ L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (23) Dohovor o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev z 26. júla 1995¹⁴ a jeho protokoly z 27. septembra 1996¹⁵, 29. novembra 1996¹⁶ a 19. júna 1997¹⁷ by sa vo vzťahu k členským štátom, ktoré sú viazané touto smernicou, mali touto smernicou nahradiť.
- (23a) Na účely uplatňovania článku 3 ods. 4 písm. d) smernice 2015/849 by sa odkaz na závažný podvod poškodzujúci finančné záujmy Únie, ako sa vymedzuje v článku 1 ods. 1 a v článku 2 ods. 1 Dohovoru o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev, mal vykladať ako podvod poškodzujúci finančné záujmy Únie vymedzený v článku 3 a v článku 7 ods. 3, resp. – pokiaľ ide o trestné činy proti spoločnému systému DPH – v článku 2 ods. 2 tejto smernice.
- (24) Riadne vykonávanie tejto smernice členskými štátmi zahŕňa spracúvanie osobných údajov príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a ich výmenu medzi členskými štátmi na jednej strane a medzi príslušnými orgánmi Únie na strane druhej. Spracúvanie osobných údajov na vnútroštátnej úrovni príslušnými vnútroštátnymi orgánmi by sa malo riadiť *acquis* EÚ. Výmena osobných údajov medzi členskými štátmi by mala spĺňať požiadavky rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV¹⁸. Spracúvanie osobných údajov inštitúciami, orgánmi, agentúrami a úradmi Únie by malo byť v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001¹⁹, ako aj s uplatniteľnými pravidlami upravujúcimi dôverný charakter súdneho vyšetrovania.

¹⁴ Ú. v. ES C 316, 27.11.1995, s. 48.

¹⁵ Ú. v. ES C 313, 23.10.1996, s. 1.

¹⁶ Ú. v. ES C 151, 20.5.1997, s. 1.

¹⁷ Ú. v. ES C 221, 19.7.1997, s. 11.

¹⁸ Rámcové rozhodnutie Rady 2008/977/SVV z 27. novembra 2008 o ochrane osobných údajov spracúvaných v rámci policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach (Ú. v. EÚ L 350, 30.12.2008, s. 60).

¹⁹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (25) Odradzujúci účinok, ktorý sa sleduje pri ukladaní trestnoprávných sankcií, si vyžaduje mimoriadne obozretný prístup v otázke základných práv. Táto smernica je v súlade so základnými právami a zásadami uznanými predovšetkým v Charte základných práv Európskej únie, a to konkrétne právom na slobodu a bezpečnosť, ochranou osobných údajov, slobodnou voľbou povolania a právom na prácu, slobodou podnikania, vlastníckym právom, právom na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces, prezumpciou neviny a právom na obhajobu, zásadou zákonnosti a primeranosti trestných činov a sankcií, ako aj zákazom stíhania alebo potrestania v trestnom konaní dvakrát za ten istý trestný čin (*ne bis in idem*). Touto smernicou sa má zabezpečiť úplné rešpektovanie uvedených práv a zásad a musí sa uplatňovať v súlade s nimi.
- (25a) Členské štáty by mali prijať opatrenia potrebné na zabezpečenie rýchleho vymoženia neoprávnene vyplatených súm a ich prevodu do rozpočtu Únie bez toho, aby boli dotknuté príslušné pravidlá Únie špecifické pre jednotlivé sektory týkajúce sa finančných korekcií a vymáhania neoprávnene vyplatených súm.
- (25b) Správne opatrenia a sankcie plnia dôležitú úlohu pri ochrane finančných záujmov Únie. Táto smernica nezbavuje členské štáty povinnosti uplatňovať a vykonávať správne opatrenia a sankcie Únie v zmysle článkov 4 a 5 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 2988/95.

- (25c) Touto smernicou by sa mala členským štátom uložiť povinnosť stanoviť vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch trestné sankcie za podvody a s nimi súvisiace trestné činy, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie a na ktoré sa vzťahuje táto smernica. Touto smernicou by sa nemali ukladať žiadne povinnosti v súvislosti s uplatňovaním takýchto sankcií ani akéhokoľvek iného dostupného systému presadzovania práva v jednotlivých prípadoch. Členské štáty môžu v oblasti upravenej touto smernicou v zásade naďalej súbežne uplatňovať správne opatrenia a sankcie. Pri uplatňovaní vnútroštátneho práva, ktorým sa transponuje táto smernica, by však členské štáty mali zabezpečiť, aby ukladanie trestných sankcií za trestné činy podľa tejto smernice, ako aj správnych opatrení a sankcií nevedlo k porušeniu Charty základných práv.
- (25d) Touto smernicou by nemali byť dotknuté právomoci členských štátov členiť a organizovať svoje daňové správy podľa vlastného uváženia na zabezpečenie správneho určenia dane z pridanej hodnoty, stanovenia jej základu a vykonávania jej výberu, ako aj na účinné uplatňovanie právnych predpisov o DPH.
- (26) Táto smernica sa bude uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o zrušení imunití obsiahnuté v zmluve, Protokole o výsadách a imunitách Európskej únie, štatúte Súdneho dvora a v príslušných vykonávacích predpisoch, alebo podobné ustanovenia vnútroštátneho práva. Pri transpozícii tejto smernice do vnútroštátneho práva, ako aj pri uplatňovaní vnútroštátneho práva, ktorým sa táto smernica transponuje, sa uvedené výsady a imunity vrátane rešpektovania slobody mandátu členov zohľadňujú v plnom rozsahu.
- (27) Táto smernica sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté všeobecné pravidlá a zásady vnútroštátneho trestného práva, ktorými sa upravuje uplatňovanie a výkon trestu podľa konkrétnych okolností v každom jednotlivom prípade.

- (28) Keďže cieľ tejto smernice nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov jeho rozsahu a dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (29) V súlade s článkom 3 a článkom 4a ods. 1 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, Írsko oznámilo želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tejto smernice.
- (30) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k ZEÚ a ZFEÚ, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa Spojené kráľovstvo nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.
- (31) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Hlava I: Predmet úpravy a vymedzenie pojmov

Článok 1

Predmet úpravy

V tejto smernici sa stanovujú minimálne pravidlá týkajúce sa vymedzenia trestných činov a sankcií v oblasti boja proti podvodom a inému protiprávnemu konaniu, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, s cieľom účinne prispieť k silnejšej ochrane proti trestným činom poškodzujúcim tieto finančné záujmy v súlade s *acquis* Únie v tejto oblasti.

Článok 2

Vymedzenie finančných záujmov Únie a rozsahu pôsobnosti smernice

1. Na účely tejto smernice pojem „finančné záujmy Únie“ znamená všetky príjmy, výdavky a aktíva, ktoré sú pokryté nasledujúcimi rozpočtami, ktoré sú nadobudnuté prostredníctvom týchto rozpočtov alebo ktoré majú byť do týchto rozpočtov uhradené:
 - a) rozpočet Únie;
 - b) rozpočty inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr zriadených v súlade so zmluvami alebo rozpočty nimi priamo alebo nepriamo spravované a kontrolované.
2. V súvislosti s príjmami z vlastných zdrojov založených na DPH sa táto smernica uplatňuje len v prípadoch závažných trestných činov proti spoločnému systému DPH. Trestné činy proti spoločnému systému DPH sa na účely tejto smernice považujú za závažné, ak úmyselné činy alebo opomenutia vymedzené v článku 3 písm. d) sa týkajú územia dvoch alebo viacerých členských štátov Európskej únie a spôsobujú celkovú škodu najmenej 10 miliónov EUR.
3. Štruktúra a fungovanie daňových správ členských štátov nie sú touto smernicou dotknuté.

Hlava II: Trestné činy v oblasti podvodov poškodzujúcich finančné záujmy Únie

Článok 3

Podvod poškodzujúci finančné záujmy Únie

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že podvod poškodzujúci finančné záujmy Únie predstavuje trestný čin, ak bol spáchaný úmyselne. Na účely tejto smernice podvod *poškodzujúci finančné záujmy Únie* predstavuje:

- a) pokiaľ ide o výdavky nesúvisiace s verejným obstarávaním, akékoľvek konanie alebo opomenutie týkajúce sa:
 - i) používania alebo predkladania falšovaných, nesprávnych alebo neúplných výkazov alebo dokladov, ktoré majú za následok spreneveru alebo neoprávnené zadržiavanie finančných prostriedkov alebo aktív z rozpočtu Únie alebo z rozpočtov spravovaných Úniou, alebo v jej mene;
 - ii) neposkytnutie informácií v rozpore s konkrétnou povinnosťou, a to s rovnakým následkom, alebo
 - iii) zneužitia takýchto finančných prostriedkov na iné účely, než na ktoré boli pôvodne poskytnuté;
- b) pokiaľ ide o výdavky súvisiace s verejným obstarávaním, akékoľvek konanie alebo opomenutie týkajúce sa:
 - i) používania alebo predkladania falšovaných, nesprávnych alebo neúplných výkazov alebo dokladov, ktoré majú za následok spreneveru alebo neoprávnené zadržiavanie finančných prostriedkov alebo aktív z rozpočtu Únie alebo z rozpočtov spravovaných Úniou, alebo v jej mene;
 - ii) neposkytnutie informácií v rozpore s konkrétnou povinnosťou, a to s rovnakým následkom, alebo
 - iii) zneužitia takýchto finančných prostriedkov na iné účely, než na ktoré boli pôvodne poskytnuté, ktoré poškodzuje finančné záujmy Únie;

aspoň pokiaľ k nemu došlo v úmysle získať pre páchatel'a alebo inú osobu neoprávnený prospech, a to poškodením finančných záujmov Únie;

- c) pokiaľ ide o iné príjmy, než sú príjmy z vlastných zdrojov založených na DPH uvedené v písmene d), akékoľvek konanie alebo opomenutie týkajúce sa:
- i) používania alebo predkladania falšovaných, nesprávnych alebo neúplných výkazov alebo dokladov, ktoré majú za následok protiprávny úbytok zdrojov rozpočtu Únie alebo rozpočtov spravovaných Úniou alebo v jej mene;
 - ii) neposkytnutia informácií v rozpore s konkrétnou povinnosťou, a to s rovnakým následkom;
 - iii) zneužitia legálne nadobudnutého prospechu s rovnakým následkom;
- d) pokiaľ ide o príjmy z vlastných zdrojov založených na DPH, akékoľvek konanie alebo opomenutie, ku ktorému došlo v rámci cezhraničných podvodných schém, týkajúce sa:
- i) používania alebo predkladania falšovaných, nesprávnych alebo neúplných výkazov alebo dokladov týkajúcich sa DPH, ktoré majú za následok úbytok zdrojov rozpočtu Únie;
 - ii) neposkytnutia informácií týkajúcich sa DPH v rozpore s konkrétnou povinnosťou, a to s rovnakým následkom;
 - iii) predloženia správnych výkazov týkajúcich sa DPH na účely podvodného zamaskovania nezaplatenia alebo neoprávneného vzniku práv na vrátenie DPH.

Článok 4

Trestné činy súvisiace s podvodom poškodzujúce finančné záujmy Únie

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby pranie špinavých peňazí v zmysle článku 1 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2015/849/ES²⁰ zahŕňajúce majetok pochádzajúci z trestnej činnosti, na ktorú sa vzťahuje táto smernica, predstavovalo trestný čin.
2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby pasívna aj aktívna korupcia, ak je spáchaná úmyselne, predstavovala trestný čin.
 - a) Na účely tejto smernice je pasívna korupcia konanie zamestnanca verejnej správy, ktorý priamo alebo cez sprostredkovateľa požaduje alebo prijme výhody akéhokoľvek druhu pre seba alebo pre tretiu stranu, alebo akceptuje prísľub takejto výhody na účely toho, aby konal alebo aby sa zdržal konania v súlade so svojimi povinnosťami alebo pri výkone svojich funkcií spôsobom, ktorý poškodzuje alebo môže poškodiť finančné záujmy Únie.
 - b) Na účely tejto smernice je aktívna korupcia konanie kohokoľvek, kto prisľúbi, ponúkne alebo poskytne priamo alebo cez sprostredkovateľa výhodu akéhokoľvek druhu zamestnancovi verejnej správy, pre neho samotného alebo pre tretiu stranu na účely toho, aby konal alebo aby sa zdržal konania v súlade so svojimi povinnosťami alebo pri výkone svojich funkcií spôsobom, ktorý poškodzuje alebo môže poškodiť finančné záujmy Únie.

²⁰ Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73.

3. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sprenevera, ak je spáchaná úmyselne, predstavovala trestný čin.

Na účely tejto smernice je sprenevera konanie zamestnanca verejnej správy, ktorý má priamo alebo nepriamo na starosti správu finančných prostriedkov alebo aktív, spočívajúce vo viazaní alebo úhrade finančných prostriedkov alebo vyčlenení či použití aktív na iné ako určené účely, ktoré poškodzuje finančné záujmy Únie.

4. Na účely tejto smernice je „zamestnanec verejnej správy“:

- a) akýkoľvek „úradník Únie“ alebo „zamestnanec vnútroštátnej verejnej správy“, vrátane akéhokoľvek zamestnanca verejnej správy iného členského štátu a akéhokoľvek zamestnanca vnútroštátnej verejnej správy tretej krajiny.

- (i) Termín „úradník Únie“ znamená:

akúkoľvek osobu, ktorá je úradníkom alebo iným zmluvným zamestnancom v zmysle Služobného poriadku úradníkov Európskej únie alebo Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskej únie;

akúkoľvek osobu, ktorú do Európskej únie vyslali členské štáty alebo akýkoľvek verejný či súkromný subjekt a ktorá vykonáva funkcie rovnocenné s funkciami, ktoré vykonávajú európski úradníci alebo iní zamestnanci.

Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o výsadách a imunitách uvedené v protokoloch 3 a 7 pripojených k ZEÚ a ZFEÚ, členovia inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr zriadených v súlade so zmluvami a zamestnanci takýchto subjektov sa považujú za úradníkov Únie, aj pokiaľ sa na nich neuplatňuje Služobný poriadok úradníkov Európskej únie alebo Podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Európskej únie.

- (ii) Termín „zamestnanec vnútroštátnej verejnej správy“ sa chápe ako odkaz na vymedzenie pojmu „úradník“ alebo „zamestnanec verejnej správy“ vo vnútroštátnom práve členského štátu alebo tretej krajiny, kde dotknutá osoba vykonáva svoju funkciu.

Napriek tomu v prípade konania, ktoré sa týka úradníka členského štátu alebo zamestnanca vnútroštátnej verejnej správy tretej krajiny a ktoré začal iný členský štát, však tento iný členský štát nie je povinný uplatňovať vymedzenie pojmu „zamestnanec vnútroštátnej verejnej správy“ s výnimkou situácie, keď je toto vymedzenie zlučiteľné s jeho vnútroštátnym právom.

Termín „zamestnanec vnútroštátnej verejnej správy“ zahŕňa akúkoľvek osobu, ktorá zastáva výkonnú, správnu alebo súdnu funkciu na vnútroštátnej, regionálnej alebo miestnej úrovni. Akákoľvek osoba, ktorá vykonáva zákonodarnú funkciu na vnútroštátnej, regionálnej alebo miestnej úrovni sa považuje za zamestnanca vnútroštátnej verejnej správy;

- b) akákoľvek iná osoba, ktorá má na starosti a vykonáva verejnú službu súvisiacu so správou finančných záujmov Únie alebo s rozhodovaním o nich v členských štátoch alebo v tretích krajinách.

Hlava III: Všeobecné ustanovenia týkajúce sa trestných činov v oblasti boja proti podvodom poškodzujúcim finančné záujmy Únie

Článok 5

Podnecovanie, napomáhanie, navádzanie a pokus

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby podnecovanie na spáchanie trestných činov uvedených v článkoch 3 a 4 a napomáhanie pri ich páchaní alebo navádzanie na ne bolo trestné.
2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby pokus o spáchanie niektorého z trestných činov uvedených v článku 3 a v článku 4 ods. 3 bol trestný.

Článok 6

Zodpovednosť právnických osôb

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby mohli byť právnické osoby uznané za zodpovedné za ktorýkoľvek z trestných činov uvedených v článkoch 3, 4 a 5, ak ich spáchala v ich prospech akákoľvek osoba konajúca buď samostatne alebo ako člen orgánu právnickej osoby, ktorá má v tejto právnickej osobe vedúce postavenie, a to na základe:
 - a) právomoci zastupovať túto právnickú osobu;
 - b) oprávnenia prijímať rozhodnutia v mene tejto právnickej osoby alebo
 - c) oprávnenia vykonávať kontrolu v rámci tejto právnickej osoby.

2. Členské štáty prijímú zároveň potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby mohli byť právnické osoby uznané za zodpovedné v prípade, že zanedbanie dohľadu alebo kontroly osobou uvedenou v odseku 1 umožnilo spáchanie niektorého z trestných činov uvedených v článkoch 3, 4 a 5 v prospech tejto právnickej osoby osobou, ktorá je jej podriadená.
3. Zodpovednosť právnickej osoby podľa odsekov 1 a 2 nevyklučuje trestné konanie proti fyzickým osobám, ktoré sú páchatelmi trestných činov uvedených v článkoch 3 a 4 alebo sú trestne zodpovedné podľa článku 5.
4. Na účely tejto smernice „právnická osoba“ znamená akýkoľvek subjekt, ktorý má právnu subjektivitu podľa uplatniteľného práva, s výnimkou štátov alebo verejných orgánov vykonávajúcich štátnu moc a s výnimkou verejných medzinárodných organizácií.

Článok 7

Sankcie v prípade fyzických osôb

1. Členské štáty zabezpečia, aby bolo možné za trestné činy uvedené v článkoch 3, 4 a 5 uložiť v prípade fyzických osôb účinné, primerané a odradzujúce trestné sankcie.
2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby bolo možné za trestné činy uvedené v článkoch 3 a 4 uložiť ako maximálnu sankciu trest odňatia slobody.
3. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby bolo možné za trestné činy uvedené v článkoch 3 a 4, pri ktorých vznikla značná škoda alebo prospech, uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej štyri roky. Škoda alebo prospech, ktoré vznikli spáchaním trestných činov uvedených v článku 3 písm. a), b) a c) a v článku 4 sa považujú za značné, ak presahujú sumu 100 000 EUR.

Škoda alebo prospech, ktoré sa uvádzajú v článku 3 písm. d) a ktoré podliehajú článku 2 ods. 2, sa vždy považujú za značné. Členské štáty môžu taktiež stanoviť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej štyri roky na základe iných závažných okolností vymedzených vnútroštátnym právom.

4. V prípade trestných činov uvedených v článku 3 písm. a), b) a c) a v článku 4, pri ktorých škoda nepresahuje sumu 10 000 EUR a prospech nepresahuje sumu 10 000 EUR, môžu členské štáty namiesto toho ustanoviť iné než trestné sankcie.
5. Odsek 1 sa uplatňuje bez toho, aby bolo dotknuté vykonávanie disciplinárnych právomocí príslušných orgánov voči zamestnancom verejnej správy.

Článok 8

Príťažujúca okolnosť

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa považovalo za príťažujúcu okolnosť, ak trestný čin uvedený v článkoch 3, 4 alebo 5 bol spáchaný v rámci zločineckej organizácie v zmysle rámcového rozhodnutia 2008/841 z 24. októbra 2008 o boji proti organizovanému zločinu.

Článok 9

Druhy minimálnych sankcií v prípade právnických osôb

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby právnická osoba zodpovedná podľa článku 6 podliehala uloženiu účinných, primeraných a odradzujúcich sankcií, ktoré zahŕňajú trestné alebo iné ako trestné sankcie a ktoré môžu zahŕňať aj iné druhy sankcií, ako napríklad:

- a) vylúčenie z nároku na verejné dávky alebo pomoc;
- b) dočasné či trvalé vylúčenie z postupov verejného obstarávania;
- c) dočasný alebo trvalý zákaz výkonu obchodnej činnosti;

- d) uloženie súdneho dohľadu;
- e) súdne rozhodnutie o zrušení právnickej osoby;
- f) dočasné alebo trvalé zatvorenie prevádzok, ktoré sa použili na spáchanie trestného činu.

Článok 10

Zaistenie a konfiškácia

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom umožniť zaistenie a konfiškáciu príjmov a prostriedkov z trestných činov uvedených v článkoch 3, 4 a 5. Členské štáty, ktoré sú viazané smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ²¹ o zaistení a konfiškácii prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti v Európskej únii, postupujú v súlade s uvedenou smernicou.

Článok 11

Právomoc

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia s cieľom stanoviť svoju právomoc vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článkoch 3, 4 a 5 v prípade, že:
 - a) sa trestný čin spáchal úplne alebo čiastočne na jeho území;
 - b) páchatel' je jedným z jeho štátnych príslušníkov.
2. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia s cieľom stanoviť svoju právomoc vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článkoch 3, 4 a 5, ak sa na páchatel'a vzťahuje v čase spáchania trestného činu služobný poriadok alebo podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov. Každý členský štát sa môže zdržať uplatňovania pravidiel o určení právomoci stanovených v tomto odseku alebo uplatňovať tieto pravidlá iba v špecifických prípadoch alebo za špecifických podmienok a informuje o tom Komisiu.

²¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ o zaistení a konfiškácii prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 127, 29.4.2014, s. 39).

3. Členský štát informuje Komisiu, ak sa rozhodne stanoviť ďalšiu právomoc vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článkoch 3, 4 a 5 spáchaným mimo jeho územia, keď:
 - a) má páchatel' obvyklý pobyt na jeho území;
 - b) bol trestný čin spáchaný v prospech právnickej osoby so sídlom na jeho území alebo
 - c) je páchatel' jedným z jeho úradníkov, ktorý koná vo svojej úradnej funkcii.
4. V prípade uvedenom v odseku 1 písm. b) prijímú členské štáty potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby stanovenie ich právomoci nebolo podmienené skutočnosťou, že trestné stíhanie možno začať len na základe oznámenia obete v mieste spáchania trestného činu alebo na základe oznámenia zo strany štátu, na území ktorého bol trestný čin spáchaný.

Článok 12

Premlčacia doba v prípade trestných činov poškodzujúcich finančné záujmy Únie

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom ustanoviť premlčaciu dobu, ktorá umožňuje vyšetrowanie, trestné stíhanie, súdne konanie a vydávanie rozsudkov v súvislosti s trestnými činmi uvedenými v článkoch 3, 4 a 5 počas dostatočne dlhého obdobia od spáchania uvedených trestných činov, aby bolo možné uvedené trestné činy účinne riešiť.
2. Členské štáty v prípade trestných činov uvedených v článkoch 3, 4 a 5, za ktoré možno uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej štyri roky, prijímú potrebné opatrenia s cieľom umožniť ich vyšetrowanie, trestné stíhanie, súdne konanie a vydávanie rozsudkov počas obdobia najmenej piatich rokov od spáchania trestného činu.
3. Odchyľne od odseku 2 môžu členské štáty stanoviť premlčaciu dobu, ktorá je kratšia než päť rokov, ale nie kratšia než tri roky, ak zabezpečia, že plynutie premlčacej doby sa môže prerušiť alebo pozastaviť na základe konkrétnych úkonov.

4. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť výkon:
- a) trestu odňatia slobody v dĺžke presahujúcej jeden rok, alebo
 - b) trestu odňatia slobody v prípade trestného činu, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej štyri roky,
- uloženého v nadväznosti na právoplatné odsúdenie za trestný čin uvedený v článkoch 3, 4 a 5, a to počas obdobia najmenej piatich rokov odo dňa právoplatného odsúdenia. Toto obdobie môže zahŕňať predĺženia premlčacej doby vyplývajúce z prerušenia alebo pozastavenia.

Článok 13

Vymáhanie finančných prostriedkov

Táto smernica nemá vplyv na vymáhanie:

- (i) na úrovni EÚ súm neoprávnene vyplatených v súvislosti so spáchaním trestných činov uvedených v článku 3 ods. 1 písm. a), b) a c) a článkoch 4 a 5;
- (ii) na vnútroštátnej úrovni akejkol'vek DPH nezaplatenej v súvislosti so spáchaním trestných činov uvedených v článku 3 ods. 1 písm. d) a článkoch 4 a 5.

Článok 14

Súčinnosť s inými uplatniteľnými právnymi predpismi Únie

Táto smernica nie je dotknutá uplatňovaním správnych opatrení, sankcií a pokút stanovených v právnych predpisoch Únie, najmä správnych opatrení, sankcií a pokút v zmysle článkov 4 a 5 nariadenia č. 2988/95, alebo vo vnútroštátnych právnych predpisoch prijatých v súlade s osobitným záväzkom podľa práva Únie. Členské štáty zabezpečia, aby akékoľvek trestné konanie začaté na základe vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa vykonáva táto smernica, nemalo nenáležitý vplyv na riadne a účinné uplatňovanie správnych opatrení, sankcií a pokút, ktoré nemôžu byť rovnocenné trestnému konaniu, stanovených v právnych predpisoch Únie alebo vo vnútroštátnych vykonávacích ustanoveniach.

Hlava IV: Záverečné ustanovenia

Článok 15

Spolupráca medzi členskými štátmi a Európskou komisiou

(Európskym úradom pre boj proti podvodom)

1. Bez toho, aby boli dotknuté predpisy týkajúce sa cezhraničnej spolupráce a vzájomnej právnej pomoci v trestných veciach, členské štáty, Eurojust/Európska prokuratúra a Komisia v rámci svojich príslušných právomocí vzájomne spolupracujú v oblasti boja proti trestným činom uvedeným v článkoch 3, 4 a 5. Na tento účel Komisia a prípadne Eurojust poskytujú takú technickú a operačnú pomoc, ktorú príslušné vnútroštátne orgány môžu potrebovať na lepšiu koordináciu svojich vyšetrení.
2. Príslušné orgány členských štátov si môžu v rámci svojich právomocí vymieňať informácie s Komisiou s cieľom uľahčiť zistenie skutkového stavu a zároveň zabezpečiť účinné opatrenia v prípade trestných činov uvedených v článkoch 3, 4 a 5. Komisia a príslušné vnútroštátne orgány pritom v každom konkrétnom prípade zohľadňujú požiadavky dôvernosti a predpisy týkajúce sa ochrany údajov. Bez toho, aby boli dotknuté vnútroštátne právne predpisy o prístupe k informáciám, členský štát môže pri poskytovaní informácií Komisii na tento účel stanoviť osobitné podmienky týkajúce sa použitia týchto informácií Komisiou alebo iným členským štátom, ktorému môžu byť tieto informácie postúpené.
- 2a. Dvor audítorov a audítori zodpovední za audit rozpočtov inštitúcií, orgánov a agentúr zriadených na základe zmlúv alebo rozpočtov riadených a kontrolovaných inštitúciami oznámia úradu OLAF a iným príslušným orgánom všetky skutočnosti, o ktorých sa dozvedeli počas plnenia svojho poslania a ktoré by mohli byť kvalifikované ako trestný čin podľa článkov 3, 4 a 5. Členské štáty zabezpečia, aby vnútroštátne audítorské orgány postupovali rovnakým spôsobom.

Článok 16

Nahradenie Dohovoru o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev

Dohovor o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev z 26. júla 1995 vrátane jeho protokolov z 27. septembra 1996, 29. novembra 1996 a 19. júna 1997 („dohovor“), sa týmto vo vzťahu k členským štátom viazaným touto smernicou nahrádza s účinnosťou od [dátum začatia uplatňovania podľa článku 17 ods. 1 druhého pododseku]. Vo vzťahu k členským štátom viazaným touto smernicou sa odkazy na dohovor považujú za odkazy na túto smernicu.

Článok 17

Transpozícia

1. Členské štáty prijímú a uverejnia najneskôr do [dvoch rokov od prijatia] zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Znenie týchto opatrení oznámia bezodkladne Komisii.

Tieto opatrenia sa uplatňujú od

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 18

Podávanie správ a hodnotenie

1. Komisia do [24 mesiacov po uplynutí lehoty na implementáciu tejto smernice] predloží Európskemu parlamentu a Rade správ, v ktorej posúdi rozsah, v akom členské štáty prijali potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s touto smernicou.
2. Bez toho, aby boli dotknuté oznamovacie povinnosti stanovené v iných právnych predpisoch Únie, členské štáty každoročne zasielajú tieto štatistiky o trestných činoch uvedených v článkoch 3 až 5 Komisii, ak sú dostupné na ústrednej úrovni v dotknutom členskom štáte:
 - a) počet začatých trestných konaní, počet zamietnutých konaní, počet konaní, v ktorých bol obžalovaný zbavený obvinenia, počet konaní, v ktorých bol obžalovaný odsúdený, a počet prebiehajúcich konaní;
 - b) sumy vymôžené na základe trestných konaní a sumy odhadovaných škôd.
3. Komisia do [60 mesiacov po uplynutí lehoty na implementáciu tejto smernice] predloží Európskemu parlamentu a Rade správ, v ktorej posúdi vplyv vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa transponuje táto smernica, na predchádzanie podvodom poškodzujúcim finančné záujmy Únie. Komisia zohľadní správy podľa odsekov 1 a 2 tohto článku.

Komisia takisto do 36 mesiacov po uplynutí lehoty na vykonanie tejto smernice a na základe údajov zozbieraných od členských štátov posúdi, či so zreteľom všeobecný cieľ, ktorým je posilnenie ochrany finančných záujmov Únie,

- limit uvedený v článku 2 ods. 2 je primeraný,
- ustanovenia o premlčacej dobe uvedené v článku 12 sú dostatočne účinné,
- sa touto smernicou účinne riešia prípady podvodov súvisiacich s verejným obstarávaním,

a podá o tom správu Európskemu parlamentu a Rade.

K správam uvedeným v tomto odseku sa v prípade potreby pripojí legislatívny návrh, ktorý môže obsahovať osobitné ustanovenie o podvodoch súvisiacich s verejným obstarávaním.

Článok 19

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 20

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V Bruseli

*Za Európsky parlament
predseda*

*Za Radu
predseda*